

ஆசிரியர் :

யாழ்ப்பாணம்

தென்கோவை.

ச. கந்தைய பிள்ளை

தமிழ்ப் பண்டிதர்,

சிலோன்.

VITTAGAM

LE RÉDACTEUR
TENKOVAI
S. CANDIAH PILLAI,
Tamil Pandit
Jaffna
CEYLON.

JOURNAL HEBDOMADAIRE PARAISSANT LE JEUDI

வித்தகம்

வியாழக்கிழமை தோறும் வெளிவருவது

Bureau de la Direction :—
RUE D'AMBALATADOU AYER
MADAM, NO. 2,
Pondichéry.

நத்தம்போற் கேடு முளதாகுஞ் சாக்காடும்
வித்தகர்க்க் கல்லா லரிது.
குறள்.

காரியாலயம் :—
அம்பலத்தாடு ஐயர் மடத்து வீதி,
நெம்பர் 2,
புதுவை.

VOL. II.

புதுவை, யுவ ன்ரு புரட்டாசிமீ உச உ (10—10—35)

NO. 46.

தாயுமானவர்.

எண்ணரியபிறவிதனின் மா னுடப்பிறவிதா னியாதி னும்மரிதரி துகாண்
இப்பிறவிதப்பினு லெப்பிறவிவாய்க்குமோ வே துவருமோவறிகிலேன்
கண்ணகனிலத்துநா னுள்ளபொழுதேயருட் ககனவட்டத்தினின்று
கா லுன்றி நின்றுபொழி யானந்தமுகிலொடு கலந்தாமதியவசமுறவே
பண் னுவ துநன்மையிற் நிலைபதியுமட்டுமே பதியாயிருந்ததேகப்
பவ்ரிகுலையாமலேகெளரிசுண்டலயாயி பண்ணவிதனருளிவலே [நான்
விண்ணிலவுமதியமுத மொழியா துபொழியவேவேண்டுவே னுமதடிமை
வேதாந்தசித்தாந்தசமரசநன்னிலைபெற்ற வித்தகச்சித்தர்சணமே.

“இந்தியத்தாய் மலர்”

(தமிழ் மாத வெளியீடு.)

இந்தியா, இலங்கை, பினாங்கு, முதலிய நாடுகளிலுள்ள சகோதர, சகோதரிகளால் நன்கு ஆதரிக்கப்பட்டு பிரதி இங்கிலீஷ் மாதம் முதல் வாரத்தில் வெளிவரும் ஓர் ஹாஸ்ய மாத வெளியீடு.

இந்தியத்தாய் மலர் பத்திரிகையில் பல அரிய கட்டுரைகள், நவீன சிறுகதைகள், ஹாஸ்ய கட்டுரைகள், சினிமா குறிப்புகளும், பெண்கள் முன்னேற்றத்திற்குரிய விஷயங்கள் தாங்கி வெளி வருகிறது.

உள்நாட்டிற்கு வருட சந்தா ரூ. 1.

“ தனிப்பிரதி அணு 1.

சிலோன், பினாங்கு முதலிய வெளிநாட்டிற்கு வருடசந்தா ரூ. 1-8

“ தனிப்பிரதி அணு 1-6

பத்திரிகை வி. பி. யில் அனுப்பமுடியாது. ஏஜெண்டுகளில்லாத இடங்களில் டிபாக்டிகளுடன் வேலைசெய்ய ஏஜெண்டுகள் தேவை வர்த்தகர்களே உங்கள் வர்த்தகம் விருத்தியடைய வேண்டுமானால் “இந்தியத்தாய்” மலரில் விளம்பரம் செய்யுங்கள். விபரங்களுக்கு எழுதுக:—

மானேஜர்,

“இந்தியத்தாய்” ஆபீஸ், மதுரை.

ஒற்றுமை

உயர்ந்த மாதப்பத்திரிகையை விரும்புகிறீர்களா?

அப்படியானால் இன்றே ஒற்றுமைக்குச் சந்தாதாராகச் சேருங்கள்.

மாணவர்க்கேற்ற வியாசங்கள், நங்கையர்க்கேற்ற நல்லுரைகள், நகைச்சுவை மிகுந்த கதைகள், செய்தித் திரட்டுகள், நாவல்கள் முதலிய நிறையப் பெற்றது. 12 வருஷங்களாக நடைபெற்று வருகிறது.

வருட சந்தா ரூபாய் ஒன்று. வெளி நாடுகளுக்கு

ரூபாய் இரண்டு.

மாதிரி பிரதி இணம்.

“ஒற்றுமை” ஆபீஸ்

2, சைதாப்பேட்டை, மதராஸ்.

இங்கிலாந்தில் வாழ இலை

பிரிட்டிஷ் ஜனங்களும் இந்திய ஜனங்களைப்போல், இனிமேல் பிளேட்டுகளில் சாப்பிடுவதை விட்டு விட்டு வாழை இலைகளில் சாப்பிடுவது நலம் என்பதைப்பற்றி ‘மாள்சஸ்டர் கார்டியன்’, என்ற பத்திரிகையில் எழுதியிருக்கிறது.

கீழ் தேசத்தார்களைப் போல் மேல் தேசத்தார்களும் வாழை இலைகளை சாப்பாட்டிற்கு உபயோகித்தால் பிளேட்டுகள் கழுவும் சிரமமான வேலை ஒழிந்துபோகும் என்று சொல்லியிருக்கிறது பிரிட்டனில் இருப்பவர்களுக்கு, கரண்டி முள், முதலியவைகளை விட்டு, சாப்பாட்டிற்கு தங்கள் கைகளை உபயோகிப்பது அவ்வளவு பிரியமாகத் தோன்றவில்லையாம். ஆனால் வாழை இலைகளில் சாப்பிட்டு பழகினவர்களுக்குத் தான் அதின் முகிமை தெரியுமென்றும் கூறியிருக்கிறது.

(பாண்டியநேசன்)

திருவாங்கூர் அபிமானி.

திருவாங்கூரைச் சேர்ந்த நாகர்கோவில்லில் இருந்து செவ்வாய்தோறும் வெளிவரும் ஓர் தமிழ் வாரப்பத்திரிகை.

சந்தா விவரம்.

உள்நாடு ரூபா 2

வெளிநாடு ரூபா 3

விலாசம்.—

மானேஜர்

“திருவாங்கூர் அபிமானி”

நாகர்கோவில்

REG. NO. M. 2997.

RÉPUBLIQUE FRANÇAISE

LIBERTÉ.—ÉGALITÉ.—FRATERNITÉ.

தனிப்பிரதி அணை 1

ஆசிரியர்:

யாழ்ப்பாணம்

தென்கோவை.

ச. கந்தைய பிள்ளை

தமிழ்ப் பண்டிதர்,

சிலோன்.

VITTAGAM

LE RÉDACTEUR

TENKOVAI

S. CANDIAH PILLAI,

Tamil Pandit

Jaffna

CEYLON.

JOURNAL HEBDOMADAIRE PARAISSANT LE JEUDI

வித்தகம்

வியாழக்கிழமை தோறும் வெளிவருவது

Bureau de la Direction :—
RUE D'AMBALATADOU AYER
MADAM, NO. 2,
Pondichéry.

நத்தம்போற் கேடு முளதாகுஞ் சாக்காடும்
வித்தகர்க் கல்லா லரிது.
குறள்.

காரியாலயம் :—
அம்பலத்தாடு ஐயர் மடத்து வீதி,
நெம்பர் 2,
புதுவை.

VOL. II.

புதுவை, யுவ ன்ரு புரட்டாசி மீ உச உ (10—10—35)

NO. 46.

திருவாய் மொழி.

யானோட்டியென்னு ளிருத்துவமென்றிலன்
தானோட்டிவந்தென் தனிநெஞ்சைவஞ்சித்து
ஊனோட்டிநின்றென் னுயிரில்கலந்து—இயல்
வானோட்டமோஇனி யென்னைநெகிழ்க்கவே.

களிப்பும்கவர்வுமற்றுப் பிறப்புப்பிணிமூப்பிறப்பற்று
ஒளிக்கொண்டசோதியமாயுடன் கூவேதென் றுகொலோ
துளிக்கின்றவானின்நிலம் சுடராழிசங்கேந்தி
அளிக்கின்றமாயப்பிரானடியார்கள் குழாங்களையே.

ஓயுமூப்புப் பிறப்பிறப்பு பிணி
வீயுமாறுசெய்வான் திருவேங்கடத்
தாயன்நான்மலராமடித்தாமரை
வாயுள்ளும்மனத் துள்ளும்வைப்பார்கட்கே.

தோற்றக்கேடவையில்லவனுடையானவனெழுந்தியாய்
கீற்றத்தோடருள்பெற்றவனடிக்கீழ்ப்புகநின்றசெங்கண்மால்
நாற்றத்தோற்றச்சுவையொலி உறலாகிநின்ற எம்வானவ
ரேற்றையென்றி மற்றொருவரையானிலே னெழுமைக்
[குமே.

ஆயேயில்வலகத்து நிற்பனவும்திரிவனவும்
நீயமற்றொருபொருளு மின்றிநீநின்றமையால்
நோயேமூப்பிறப்பிறப்புப் பிணியேயென்றிவையொழியக்
கூயேகொள்ளடியேனைக் கொடுவுலகம்காட்டேலே.

அறிந்தறிந்துதேறித்தேறி யானெனதாவியுள்ளே
நிறைந்தஞானமூர்த்தியாயை நின்மலமாகவைத்து
பிறந்தும்செத்துமநின்றிடரும் பேதைமைதீர்த்தொழிந்தேன்
நறுந்துழாயின் கண்ணியம்மா நானுன்னைக்கண்ணுகொலே

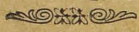

உ
திருவருள் துணை.

காலமுண் டாகவே காதல்சேய்
துய்மீன் கருதரிய
ஞாலமுண் டானோடு நான்முகன்
வானவர் நண்ணரிய
ஆலமுண் டானேங்கள் பாண்டிப்
பிரான்றன் அடியவர்க்கு
மூலபண் டாரம் வழங்குகின்
றூன்வந்து முந்துமினே.

[தீருவாசகம்]

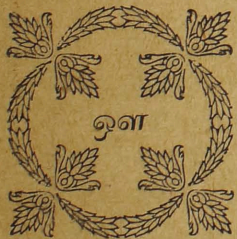

வித்தகம்

புதுவை

புவ (ஸ) புரட்டாசி மீ 24 உ

கீழ்மை யகற்று.

வையார் அருளிய
“ஆத்தி குடி”
என்னும் வேத
குத்திரக் கொத்
தன் ஒன்றாகி மிளிரும் இவ் அமுத
வாக்கியம் உலகியலோடு பாரமார்த்திக
மாகிய உண்மை நிலைக்கும் ஒப்பியதா
கின்றது. உண்மை நிலைக்கு ஒப்பிய
பொருளோ எனின், உலகோர் தமது
படிப்பு வல்லபத்தால் அறிய முடியாத
ஆழ்ந்த மறையாகி அமைந்துள்ளது.
இவ் இருவகை நிலைக்கும் ஒப்பிய
பொருள் ஈண்டு ஒரு சிறிது கூறப்
படும்.

கீழ்மை—(உன்னிடத்துள்ள) இழி
வான குணங்களை — செயல்களை,
அகற்று — நீக்குவாயாக; நீக்கி நல்வழி
யில் ஒழுகுவாயாக என்பது உலகிய
லுக்கு ஒப்பிய பொருளாகும். உண்மை
நிலைக்கும் இஃதே ஒருவாற்றான் ஒப்
பியதாகும். கீழ்மை—கீழான தன்மை
—குணம் — செயல் எனப்படும். விதி
விலக்குக்களைப் பொருட்படுத்தா நீர்
மையே — நிறை முறை இன்றி மனம்
போனவாறு ஒழுகுவதே கீழான
குணம் — கீழான செயல் எனப்படும்.
கீழான — இழிவான — நிறை முறை
இல்லாத ஒழுக்கமுடையவரே கயவர்
எனப்படுவர். இவர்பால் நல்லொழுக்
கம் காணப்படமாட்டாது. ஒரோ வழி
நல்லொழுக்கம் காணப்படுமாயின்,
அஃது நடிப்பே ஆகும். அத்தகைய
ஒழுக்கமும் அரசு தண்டத்துக்கு
அஞ்சுதலாலும் பொருட்பேறு பற்
றிய அவாவினாலும் அன்றி, வாய்மை
யாக — இயற்கையாக அமையமாட்
டாது.

குறள்.

அச்சமே கீழ்கள தாசார மெச்சம்
அவாவுண்டே லுண்டாஞ் சிறிது.

(ஊ. 108-ம் அதி. கயமை செ. 5.)

என்றனர் பொய்யில் புலவர். கீழ்
நிறைப் பொலிவுடைய கயவர்பால் நல்
லொழுக்கம் காணப்படுமாயின் அதற்
குக் காரணம் அரசனால் தண்டனை
வரும் என்று அஞ்சும் அச்சமே ஆகும்.
அஃது ஒழிய, தம்மால் அவாவப்பட்ட
பொருள் அவ் ஒழுக்கத்தால் உளதாகு
மானால் அஃது ஒரு சிறிது உண்டா
கும் என்பது இதன் பொருளாகும்.
பொருள் அவாவினால் ஒழுக்கம் உடை
யார்போல் காணப்படுதல் வேடம்
பூண்டு நடிப்போர் பெற்றியாலும் அறி
யப்படும்.

[கூடியம்—கயம் என்பது குறைதல்
— அழிதல் எனப் பொருள்படும்.]

மனம் போனவாறு ஒழுகும் நிறை
முறை இல்லாத ஒழுக்கங்களால்

அசுத்த நிறையாகிய கீழ் நிறையை
அதிகரிக்கச் செய்து “உற்ற ஆக்கை
யின் உறுபொருள்” ஆய் விளங்கும்
அமல நிறையாகிய சுத்த நிறையை
சுத்த நிறையாகிய சத்துவத்தை அணு
அணுவாகக் கெடுப்பவரே—கெடுத்து
விரைவில் தென்புலக் கோமகனுக்கு நல்
விருந்தாகி ஒழிபவரே கயவர் எனப்
படுவர் — கீழோர் எனப்படுவர். கீழ்
நிறைப் பொலிவாகிய அசுத்த நிறை
யின் ஆதிக்கமுடைய மாக்களாகிய கய
வர் கடவுள், புண்ணிய பாவம், இம்மை
மறுமை, வீடு என்பனவற்றை உண
ரார்; பழிபாவங்களுக்கு அஞ்சார்;
பிறர்க்கு எவ்வாற்றானும் இடுக்கண்
இழைக்கவே பகிரதப் பிரயத்தனம்
பண்ணுவர்; தம்மை நியமிப்பாரின்றி
— கேட்பாரின்றி மனம் போன
வாறு தடித்தனமாகவே ஒழுகுவர்;
பிறர்க்குத் தீதாய் ஒழியினும் தாம்
நினைத்தவற்றை எல்லாம் செய்து
முடிப்பர்; மேவன செய்து — அஃதா
வது விரும்பியனவற்றை எல்லாம்
செய்து தமது இச்சைகளைப் பூர்த்தி
பண்ணுவர். இவ்வாறு அச்சம் என்
பது சிறிதும் இன்றி மேவன செய்து
ஒழுகுதலில் மிக்க வன்மை உடைய
ராதல் பற்றியே கயவரைத் தேவருக்கு
ஒப்பானவர் என்று புகழ்பவர் போலப்
பழித்துக் கூறினர் எமது பொய்யில்
புலவர் என அறிதற்பாற்று.

குறள்.

தேவரணையீக்யவர் அவருந்தா(ம்)
மேவன செய்தொழு கலான்.

(ஊ. ஊ. செ. 3.)

பின் வரும் தேவர் திருவாக்கும்,
கீழ் நிறைப் பொலிவுடைய கயவர் பழி
பாவங்களுக்கு அஞ்ச மாட்டார் அஃ
தாவது அவற்றால் தம் நெஞ்சத்துக்
கவலை இல்லாதவர் எனவும், அதனால்
தமக்கு உறுதியானவற்றைக் கடைப்
பிடித்துப் பழி பாவங்கட்கு அஞ்சி
ஒழுகும் மேலோரின், கயவரே திரு
வுடையவர் எனவும் குறிப்பால் மிக்க

இகழ்ச்சி தோன்ற அக் கயவரைப் புகழ்ந்து கூறுகின்றமை காண்க.

குறள்.

நன்றி வாரிற் கயவர் திருவுடையர்
நெஞ்சத் தவல மிலர்.

(ஊ ஊ செ. 2.)

தமக்கு உறுதியான வாய்மையைக் கடைப் பிடித்து ஒழுகும் மேலோரினும் பார்க்க, கயவர் எனப்படுவோர் மிக்க நலப்பாடுடையர். ஏனெனில், அம் மேலோர் போலப் பழிபாவங்களுக்கு அஞ்சாமையால் தமது மனத்துக் கவலை இல்லாதவர் ஆதலால் என்பது இதன் பொருளாகும். பின்வரும் செய்யுளும் இக்குறட்பாவின் பொருளை நன்று புலப்படுத்துகின்றது.

நால்வர் நான்மணிமாலே.

பகிர்மதி தவழும் பவளவார் சடையோன்
பேரருள் பெற்றும் பெருரி னழுங்கி
நெஞ்ச நெக்குருகி நிற்பை நீயே
பேயேன் பெருது பெற்றார் போலக்
களிகூர் துள்ளக் கவலைதீர்ந் தேனே
அன்ன மாடு மகன்றுறைப் பொய்கை
வாதூ ராய் ஆதலாலே
“நன்றி வாரிற் கயவர் திருவுடையர்
நெஞ்சத் தவல மிலர்” எனும்
செஞ் சொற் பொருளின் தேற்றறிந்தே

[னே.

இவ்வாறு மணிவாசகப் பெருமான் நிலைக்கும் தமது நிலைக்கும் உள்ள இடையீட்டின் பெற்றி கூறினார் துறை மங்கலம் சிவப்பிரகாச சுவாமிகள். பல்லாற்றினும் தமக்கு உறுதியானவற்றைக் கடைப் பிடித்து ஒழுகிய சிவநேசப் பெரியாரும் புலவர் சிங்கமுமாகிய சிவப்பிரகாச சுவாமிகளே இவ்வாறு கூறினார்கள் என்றால், உறுதியான ஒன்றும் அறியாது உழலும் எம்போலிய கயவராகிய உலகமாக்கள் திறனைக் கூறவும் வேண்டுமா? மணிவாசகர் முதலிய மெய்யடியார் எல்லாம் குருவருளால் வாய்மையைக் கடைப்

பிடித்துக் “கீழ்மை அகற்”றி ஒழுகுதற்கண் — அசுத்த நிறையை மாற்றுதற்கண் அடைந்த அளவிறந்த துன்பங்கள் கீழ்மை அகற்றி நித்தியத்துவம் பெற அறியாது சாதலடைந்தவரும் — சாதலை எதிர்பார்த்து வீற்றிருப்பவருமாகிய உலக மாக்கள் சிந்தனை சொற் செயல்களுக்கு அளவு படுவன ஆகுமா? மெய்யடியார் அருளிய பாடல்களே, கீழ்மையை வாய்மையாக அகற்றி உய்தற்கண், அவர்கள் அடைந்த துன்பங்களை நன்று புலப்படுத்துவனவாகும்.

கீழ்மை எனப்படும் கீழ் நிறைப் பொலிவினால் ஆய இழிந்த குணங்கள் — தீய செயல்கள் ஐயறிவுடைய — ஐயறிவும் பூரணப்படாத மாக்களுக்கே உரியன ஆகும். கீழ்மை அகற்றுதலால் ஆரோகணம்பெற்று ஆற்றிவும் பூரணம் பெற்றவரே மக்கள் எனச் சுட்டித் கூறப்படுதற்கு — விதந்து கூறப்படுதற்கு உரியராவர். இவரே உயர்ந்தோர் — மேலோர் — ஆரோகணகெதியுடையவர் என்க.

“உயர்திணைஎன்மனார்மக்கட்கட்டே”

எனவும்,

“மக்கள்தாமே ஆற்றிவுயிரே”

எனவும் விதந்து கூறினார் தோல் காப்பியரும். கயவராகிய மாக்களும் ஒழுக்கத்தால் மக்களின் முற்றாக வேறுபட்டவரே ஆயினும் உருவத்தால் அம் மக்களையே ஒத்திருக்கின்றார் எனவும், இது போன்ற ஒப்புமையைத் தாம் காணவில்லை எனவும் மிக்க வியப்பும் குறிப்பால் மிக்க இழிப்பும் தோன்றக் கூறுகின்றார் அறிவு வீற்றிருந்த செறிவுடை மனத்தராகிய எமது போய்யில் புலவர்.

குறள்.

மக்களே போல்வர் கயவர் அவரன்ன
ஒப்பாரி யாம்கண்ட தில்.

(ஊ ஊ செ. 1.)

ஒப்பாரி — உவமை. உறுப்பால் ஒப்புமை உடையாராயினும் குணம் செயல்களால் மக்களின் முற்றாகவேறுபட்டவர் மாக்கள் என்பது இதனால் நன்று வலியுறுக்கின்றது.

‘மாக்கள்தாமே ஐயறிவுயிரே’

எனத் தோல்காப்பியரும் ஆற்றிவுபூரணம் பெற்ற மக்களின் வேறுபட்டவரே மாக்கள் எனக் கூறியமை காண்க.

அசுத்த நிறை அமைந்த பௌதிக பஞ்சீகரணிப் பாலாய சீர நிலையும் மன நிலையுமே கீழ்மைக்கு — கீழான — இழிவான குணம் செயல்களுக்குக் காரணமாகும்.

மாயா காரியமாகிய காமம் முதலிய வற்றைக் கருவியாகக் கொண்டே இயற்கை வடிவாக விளங்கும் இறைவனாகிய கடவுள் சிருட்டி. முதலிய செயல்களை உருற்றுகின்றான். சீவர்கள் காமம் முதலிய இவ் ஆபுதங்களை — கருவிகளைத் தம்முடையன எனத் துணிந்து அவ் இறைவன் பால் இவற்றைத் தற்சுதந்திரத்தால் களவாண்டதும்ல்லாமல், இவ் ஆபுதங்களை நிறைமுறையோடு வழங்கிப் பிரபஞ்சப் போரில் — மாயா யுத்தத்தில் வென்றி பெற்று உய்தியடைதற்கேற்ற பயிற்சி இல்லாதவர்களாதலால் — பழக்கம் தெரியாதவர்களாதலால் பக்குவம் — இல்லாதவர்களாதலால் — இவற்றால் தங்களைத் தாங்களே கொலை செய்து கொள்ளுகின்றார்கள். இவ்வாறு அநரத்தங்கள் எல்லாம் கருணாநிதியாகிய இறைவன்பால் சமத்தப்படுவன ஆகுமா?

கைவல்யம்

“இந்தச் சீவனால் வரும்றுபகையெலாம்
[இவன் செயல்லல்லாமல்
அந்தத் தேவனால் வருமென்ற மூடர்கள்
[அதோ கதி அடைவார்கள்
.....”

என ஆன்றோர் கூறியதும் ஈண்டு நோக்கற்பாலதேயாம். கொலை, களவு,

கள், காமம்; பொய் என்பனவே இழிந்த குணங்கள் — செயல்கள் என நூல்களால் கண்டிக்கப்பட்டன ஆகும். களவு என்பதில் சூது — வஞ்சகம் என்பனவும் அடங்கும். காமம் முதலிய வற்றில் கன்றிய மனம் உடையராய் நிறைமுறை இன்றி ஒழுக்குவோரே இம்மையில் இழிந்தோர் என அறிவுடையோரால் புறக்கணிக்கப்பட்டு மறுமையில் நரகு எனப்படும் பாழ்ங்கும் பிக்கும் ஆளாகின்றனர்.

மணிமேகலை.

“கள்ளும் பொய்யும் காமமும் கொலையும் உள்ளக் களவுமென்ற ருவோர் துறந்தவை”

(ஊ 24-வது ஆபத்திரடைடைந்த
(காதை அடி 76, 77.)

“முடிபொரு ளுணர்ந்தோர் முதுநீ ருலகில் கடியப் பட்ட ஐந்துள; அவற்றில் கள்ளும் பொய்யும் களவும் கொலையும் தள்ளா தாகும் காமம்; தம்பால் ஆங்கு கடிந்தோர் அல்லவை கடிந்தோர்

[என நீங்கின ரன்றே நிறைதவ மாக்கள்; நீங்கா ரன்றே நீணில வேந்தே தாங்கா நாகநீ தன்னிடை யுழப்போர்

(ஊ 22-வது சிறைசெய்காதை அடி 169-
[176.]

[முடிபொரு ளுணர்ந்தோர் — தத்துவ ஞானிகள். “கள்ளும் பொய்யும் களவும் கொலையும் தள்ளா, தாகும் காமம்” என்பது நிறை முறை இல்லாத அசுத்த காம நுகர்ச்சியே மற்றைய கள்ளுணல், பொய் கூறல், களவு, கொலை என்பனவற்றிற்குக் காரணம் என்பதனை உணர்த்தி நின்றது. காம முடையோர் மற்றைய குற்றங்களையும் உடையராதலே இயற்கை முறையாகும் என்றபடி. பின் வரும் செய்யுளும் இவ் உண்மையையே வலியுறுத்துகின்றது.

திருவிளையாடற் புராணம்.

காமமேகொலைக்கெல்லாங்காரணங்கண்
[ஊடாத
காமமேகளவுக்கெல்லாங்காரணங்கூறு
[மஞ்சங்

காமமேகள்ளுண்டற்குங்காரணமாதலாலே காமமேநரகபூமிகாணியாக்கொடுப்பென்றான்.
(ஊ மகாபாதகந்திர்த்தபடலம் செ. 27.)

நிறை முறை இல்லாக் காமத்தால் இன்பம் இன்றித் துன்பமே உளதாய் இருமையும் கெடும் என்பதனை நன்று வலியுறுத்தும் பிரமாணங்கள் வேத நூல்களிலும் மற்றைய நீதி நூல் முதலியவற்றிலும் பரக்கக் காணப்படும். சில காட்டுதும்.

திருமந்திரம்.

ஆத்த மனையா ளகத்தி விருக்கவே காத்த மனையானைக் காமுறுங் கானையர் காய்ச்ச பலாவின் கனியுண்ண மாட்டாமல் ஈச்சம் பழத்துக் கிடநூற்ற வாறே.

(ஊ 1-ம் தந். பிறன்மனைநயவாமை செ.1.)

நாலடியார்.

அறம்புகழ்கேண்லமபெருமையிந்நான்கும் பிறன்றாரநச்சுவார்ச்சேரா — பிறன்றார நச்சுவார்ச்சேரும்பகைபழிபாவமென்றச்சத்தோடிந்நாற்பொருள்.

(ஊ 9-ம் அதி. பிறன்மனைநயவாமை செ.2)

பிறன் மனையானை விரும்பும் வியபிசார ஒழுக்க முடையவன் அறம் முதலிய நாற் பொருளையும் இழந்து பழிபாவங்களையே அடைவான் என்பது இதன் பொருளாகும்.

குறள்.

அறன்கடை நின்றரு ளெல்லாம் பிறன்
[கடை
நின்றரிற் பேதை யாரில்.

(ஊ 15-ம் அதி. பிறனில்விழையாமை
[செ. 2.)

என்றனர் பொய்யில் புலவர். அறன்கடை—பாவம். பாவச் செயல்களில் தலை நின்றவர் யாவருள்ளும் பிறன் மனையானை விரும்பி அவன் வீட்டுவாயிலில் சென்று நின்றவரிலும் அறிவிலார் பிறர் இல்லை என்பது இதன்

பொருளாகும். பேதை என்றார் நிறை முறை பிறழ்ந்து பிறன் உடைமையை அவாவி அச்சத்தால் இன்பமும் இழத்தல்பற்றி.

மருளுடம்பினர்க்குரிய அசுத்தமான காமம் என்பதில் நிறை முறை இல்லாத அவாவுவன அடங்கும். அஃதாவது நிறை முறை இல்லாத அருந்தல் பொருந்தல் ஆதிய வேட்கை யாவும் அடங்கும் என்பது. இவ்வாறான விஷயப்பற்றே — பாசமே கோபம் லோபம் மோகம் மதம் மாற்சரியம் (அழுக்காறு) என்பனவற்றிற்கும் அடிப்படையாகும். இது பற்றியே அறு பகைகளுள் காமம் முதற்கண் வைத்து எண்ணப்பட்டது என அறிதல் வேண்டும். அவாவியது பெருதவழி உளதாகும் அவச்சலனமே கோபமாகின்றது. பிறர் அது பவம் கண்டவழி ஆற்றாமையே பொருமை ஆகின்றது. பிறவும் அன்ன. இவ்வாற்றால் அசுத்த காமமே உலகில் நிகழும் எவ்வகைத் தீமைக்கும் அடிப்படை என்பது வெள்ளி நட ஆம். கள்ளுணல், களவு, பொய், கொலை என்பனவற்றிற்கும் அசுத்த காமமே அசுத்த அவாவே காரணமாதலால், இத்தகைய அசுத்த காமம் உரிய சாதகங்களால் மாற்ற மடைந்துழி ஏனையவும் மாற்ற மடைவனவாகும் — ஒழிவனவாகும். நிறை முறை இல்லாக் காமத்துக்குக் கட்டுடியும் களவும் பொய்யும் கொலையும் தோழமை பூண்டுள்ளன.

எக்குற்றங்களையும் பொறுக்கும் மாதாவும் தன் புதல்வன் கள்ளுணல், அக் கட்டுடியான் வரும் மயக்கமாகிய கனியாட்டுப் பெரியோர் முன்னிலையில் யாதாய் முடியும் என நிறை முறை இல்லாக் கட்டுடியைத் தேவரும் கண்டித்துக் கூறினர்.

குறள்

ஈன்றான் முகத்தேயு மின்தொடா லென்
[மற்றுச்
சான்றோர் முகத்துக் களி.
(ஊ 93-ம் அதி. கள்ளுண்ணாமை செ. 2)

மற்றைய களவு — சூது — வஞ்சம், நிறை முறை இல்லாத — அவசிய மற்ற கொலை; தீமை பயக்கும் பொய் அழுக்காறு என்பன யாவும் வேத நூல்கள் நீதி நூல்களாலும் மற்றைய நூல்களாலும் கண்டிக்கப்பட்டுள்ளன. அந்நூற் பிரமாணங்களை யெல்லாம் ஈண்டு எடுத்துக் காட்டப்புகின் மிகப் பரக்கும். ஆங்காங்குக் கண்டு தெளிக. கீழ்மை எனப்படும்—இழிந்தன எனப்படும் இக் குணங்கள் — செயல்கள் நிறை இல்லாதவர் மாட்டே—அசுத்த நிறையுடையவர் பாலே ஆக்கமுறுவன வாம் என்பது பின் வரும் புகழேந்திப் புலவர் வாக்கானும் வெள்ளிடை ஆம்.

நள வெண்பா.

காதல்கவரூடல்கள் ஞாண்டல்பொய்ம்மொழி
[தல் ஈதல்மறுத்தல் இவைகண்டாய்—போதில்
சினையாமைவையும் திருநாடாசேம்மை
நீனையர்மைபுண்டார்நீறி.]

[காதல் — அசுத்த காமப் புணர்ச்சியை அவாவுதல். சேம்மை — நிறையுடைமை — சுத்த நிறை. சேம்மை நீனையாமை புண்டார்—அசுத்த நிறையாகிய கீழ் நிறைப் பொலிவுடையவர்.]

இழிந்த குணங்கள் எனப்படும் இக் குணங்களை — நிறை முறை இல்லாத ஒழுக்கத்தை இயன்றவரை அகற்றியே உலகில் வாழ வேண்டும். பிரபஞ்ச வடிவாய் விளங்கும் இக் குணங்களை நிறை முறையோடு தழுவினே உய்தி அடைய வேண்டும். படிப்பு—சாஸ்திர ஆராய்ச்சி, கடவுள் வழிபாடு — மூர்த்தி, தலம் தீர்த்தம், நல்லோரிணக்கம் (சற்சன சகவாசம்) என்பனவற்றாலும் மதி வைராக்கியத்தாலும் தீய குணங்கள் மேற்படாதவாறு அவற்றை இயன்றவரை அடக்கி வாழ வேண்டும். இன்றேல் உலகியலில் துன்பமில்லாத ஒருவாறு இருத்தல் முடியாத காரியம். தீய குணங்கள் புறத்துத் தோன்றாதவாறு போலிச் சத்துவம் வகித்து நடித்தலும் முன்னிலைகளால் துன்புறுது

இருத்தற்குரிய ஒருவகையான லௌகீக தந்திரமாகும். உலகியலில் “கீழ்மை” எனப்படும் இழிவான குணங்களை அகற்றி வாழும் முறை இதுவே. இத்தகைய ஒழுக்கம் மேல் வாய்மையாகக் கீழ்மை அகற்றி உய்தியடைதற்கு — நித்தியத்துவம் பெறுதற்கு ஒருவாற்றால் துணை புரிவதும் ஆகும். இவ்வாற்றால், “கீழ்மை அகற்று” என்னும் அமுத வாக்கியம் உலகியலுக்கு ஒப்பியவாறு பொருள்பட நின்றல் கண்டு கொள்க.

மேல் இவ் வேத சூத்திரத்தின் உண்மை நிலைக்கு ஒப்பிய பொருள் ஒரு சிறிது கூறி இக்கட்டுரை முடிக்கப்படும்.

கீழ்மை — கீழ் நிறைப் பொலிவடைந்த — கீழ் நோக்கிய குண்டலியை, அகற்று—உரிய சாதகங்களால் அக் கீழ் நிறைப் பொலிவின்றும் நீக்கி மேலே சுழிமுனையைத் தாவிக்கெதி பெறச் செய்து நித்தியத்துவம் பெறுவாயாக என்பது இவ் வேத மந்திரத்தின் உண்மை நிலைக்கு ஒப்பிய பொருளாகும். கீழ் நிறைப் பொலிவாகிய அசுத்த நிறையை நீக்குவாயாக — மாற்றுவாயாக எனப் பொருள் கூறும் அமையும். மருளுடம்பினர்களாகிய எம் போலிய சீவர்களுக்குக் குண்டலி சத்தியானது கீழ் நோக்கியே நிற்பதாகும். சீவன் முத்தர்களுக்கு மேல் நோக்கியே நிற்பதாகும். உரிய சாதகங்களால் குண்டலியின் மேல் நோக்கு ஆரம்பமாகவே மருளுடம்பில் உள்ள அசுத்த நிறையும் மாற்ற மடைய ஆரம்பமாகும். இருவினை சொருபமாகிய சரீர பௌதிகங்கள் நிறை பெறுது — சமயின்றி — துணை மயக்கமாய் — ஏற்ற இறக்கமாய் இருப்பதே அசுத்த நிறை எனப்படுவது. இருவினை சொருபமாகிய உடலுயிர் ஏற்ற இறக்கம் விடுபட்டு சமமுறவே அசுத்த நிறையும் மாற்ற மடையும்; மலம் விமலமாகும் — பரிபாகம் அடையும் என்பது. கீழ்முகமாமத் தாங்கும் குண்டலி

யானது, குருவருளால் பெறப்படும் உரிய சாதகங்களால், விழிப்புடைய தாய் வாலில் தட்டப்பட்ட நாக பாம்பு போல நிமிர்ந்து மேல் எழுகின்றது. மூலாதாரத்தை நோக்கித் தூங்கிக் கிடந்த குண்டலியை மேலே செல்லும் படி மாற்றுதலால் — கிளப்புதலால், அது பிலத்திற் குடிபுகும் பாம்பு போலச் சுழி முனையில் செல்லுகின்றது. இக்குண்டலியை வாலைப் பிடித்து எழுப்ப வேண்டும் என்பர். வால் என்றால் தூய்மை எனப்படும். குண்டலியே வாசி — வாயு — பாம்பு எனப்படுவது. இவ் வாயு அக்கினியோடு அபேதமாய்க் கலந்து அசுத்த மடைந்து இருக்கிறது. குண்டலியே சரீரம் எனவும் கூறப்படும். அசுத்தமான வாயுவினால் ஆபது இவ்வுடம்பு ஆதலால் உடல் வேதம் எனப்பட்டது.

“வேதத்தின் ஒத்த உடல்”

என்றனர் திருமூலர். (திருமந்திரம்) வ+ஏதம்=வேதம். வகரமாகிய வாயு வில் உள்ள ஏதத்தை — கனிம்பை — தடிப்பை நீக்கி அதனை அமலமாக்கு தற்குரிய பொதுவான சாதகங்களைச் சமக்கிணையாகக் கூறும் நூல்களே உலகில் வேத நூல்கள் என வழங்கப்படுகின்றன. வாசி என்னும் அசுத்தம் மலிந்தவாயுவினால் ஆயது இவ் உடம்பு. அவ் வாயுவினால் நிலை பெற்றிருப்பது இவ் உடம்பு. அவ் வாயு இன்மையால் — நீங்குவதால் அழிந்துபடுவது இவ் உடம்பு. வாயு என்னும் காற்றடைத்த பை எனப்படுவது இவ் உடம்பு. அவ் வாயு என்னும் வாசி அசுத்தம் நீங்கி வசப்படுவதால் அழிந்துபடாது நித்தியத்துவம் பெறுவது இவ் உடம்பு. ஆதலால் “வேதத்தின் ஒத்த உடல்” எனப்பட்டது. குண்டலியே சரீரம் எனப்படுவதன் உண்மையும் இதுவே ஆம். கீழ் நோக்குடைய வாசி என்னும் குண்டலியை விமலமாக்கி மேல் நோக்கச் செய்வதே “கீழ்மை அகற்று” தலாகும். இதனை அமலமாக்குவதே அசுத்த நிறையை அமல நிறையாக மாற்றுத

ஆம் ஆம். இக் குண்டலி என்னும் வாயுவானது கீழ்முக விளைவு என்னும் நாணலும் பக்கச் சலன கதி என்னும் கோணலும் உடையதாய் அசுத்தம் மலிந்து இருப்பதே காமம் கோபம் முதலிய தீய குணங்களுக்கும் சரீரம் பிணி மூப்புக்களால் நலிந்து பிணமாகி அழிந்துபடுதற்கும் காரணமாகும். குரு அருளால் பெறப்படும் உரிய சாதகங்களால் — நிறை முறையான இல்லற ஒழுக்கத்தால்—அருந்தல் பொருந்தல்களால் இவ்வாயு அசுத்தம் நீங்கி விமலமடைய வேண்டும். அடையவே கோடிரீலை வள்ளி எனப்படும் பிராணனும் அபானனும் வடு நீங்கிச் சிறந்து அஃதாவது விமலமடைந்துசமமுறும்; இருவினை ஒப்பு மல பரிபாகம் கைகூடும்; உடலுயிர் விமலமடையும்; கந்தழி சித்திக்கும். விமல தேகமாகிய இடப தேகத்தில் சிவம் விளங்கி நிற்கும் — எம் பெருமான் இடபா ரூடையக் காட்சி கொடுத்து நிற்பன். அமல முதற்படி இதுவே. கழுக்குன்றம் என்னும் மலத்தைக் கழுவும் அமுதம் ஊறும் இடம்—“ஊனந்தன்னை ஒருங்குடன் அறுக்கும் ஊனந்தம்” (திருவாசகம்) எனும் ஆறு ஊற்றெடுக்கும் இடம் இதுவே; யாவற்றையும் பூரணமாய் அறிதற்குரிய ஞான திருஷ்டி அமையும் இடம் இதுவே என்க. நாணல் கோணல் அமைந்த அசுத்த வாயுவின் ஆதிக்கத்தால்—கீழ் நிறைப் பொலிவால் தாம் வருந்தியமையையும் பின் அன்பு நெறியால் “தூக்கி வினை செய்து கீழ்மை அகற்”றி — வாயுவை மேலேற்றிக் கழுக்குன்ற தரிசனம் பெற்று — பூரண ஞானம் பெற்று உய்தியடைந்தமையையும் பின் வரும் செய்யுளால் நன்று புலப்படுத்தி யருளி னார் மணிவாசகப் பிரபு என அறிதற் பார்த்து.

திருவாசகம்.

பூணை னைதேர் ரன்பு பூண்டு பொருந்தி
நாடொறும் போற்றவும்

நீர்ணை னைதேர் நாண மெய்தி
நடுக்க டலுள் அமுந்தினான்
பேணை னைதபெ ருந்துறைப் பெருந்
தோணி பற்றி யுகைத்தலும்
காணை னைத்திருக் கோல ரீவந்து
காட்டி னாய்கழுக் குன்றிலே.

(ஊ. திருக்கழுக்குன்றப்பதிகம் செ. 4.)

“உற்ற ஆக்கையின் உறுபொருள்”

ஆய் என்புக்குள் மறைந்து கிடங்கும் இன்பை — சிவம் என்னும் செம்பொருளை விளைவேற்றிக் காண வேண்டும். அன்பு என்னும் அப்பே உப்பு. அது துப்பு என்னும் களிம்பாகிய அசுத்தம் மலிந்து பிரிபடாதவாறு அபேதமாய்க் கலந்து கிடக்கிறது. ஆதலால் அதற்குரிய சாதகங்களால் — நிறை முறையான அருந்தல் பொருந்தல் என்னும் இல்லற ஒழுக்கத்தால் அவ் அப்பில் இருக்கும் துப்பை நீக்கி அது இனிமையாகும் — இன்பாகும் — ஜீவாம்ருத தேனாகும் — சிவமாகும். அன்பில் இன்பைக் காண்பது — அன்பு வடிவாகிய சிவபரம் பொருளைக் காணும் திறன் இதுவே என்க.

ஞானவாசிட்டம்.

தேவ பூசை கதை.

இனையதிரவி யங்கனெலா மினிதாஞ்சாந்தி
[யொன்றலு
நினைபாவனையாற் புளிப்புறைப்பு நிறைந்
[தகைப்புந் துவார்ப்பனைத்தீள்
நினையுமின்றிச் சித்திரமாந் தித்திப்பாலே
[செறிந்தனவா
யினையசாந்தி ம்துரத்தார் லறவேநிறைந்த
[தருந்தவனே.

தக்கசாந்தி பயிலிரத சுத்தியாலே பாலிக்
[கிற்
றேக்கபொருளாய்க் கர்ண்பதேலாஞ் சுதை
[யர்யிமைப்பிற் றாய்மதியி
னுக்கவிரதம் போலாத முயர்ந்த சமமாஞ்
[சாந்தியினுண்
மிக்கவறிவா கியுங்கற்போல் விளங்கு

[முணர்வாற் பாலிக்க.

(ஊ. செ. 53. 54.)

திருவாசகம்.

“அன்பினில்விளைந்தஆரமுதே”

“இன்பமேஎன்னுடைஅன்பே”

எனவும்,

திருமந்திரம்.

“அன்பே சிவம்”

எனவும் வருடம் திருவாக்குக்களின் உண்மையும் இதுவே ஆம். இப்பெற்றி கைகூடுவது என்றால், வாய்மையான அன்பு பூண்டு ஒழுதுவது என்றால் எம் போலிய உலக மாக்களுக்கு எளிதாமோ? சீவர்கள் தற்சுதந்தரத்தை அதாவது தங்கள் இச்சைகளை ஆசான் அடிக்கு அடிமை செய்து ஆசான் அருள் உரையிற் கட்டுண்டு ஒழுக வேண்டுமென்றால், அரிது அரிது மா அரிது அல்லவா? குரங்குமிளகு ரசம் குடிப்பதற் கொக்கும் அல்லவா? இது பற்றியே “பூணைதைதோர் அன்பு பூண்டு” என்று கூறப்பட்டது. கீழ் நோக்கிக் கிடந்த—நாணிக் கிடந்த அசுத்த வாயுவால் அடைந்த சரீரத் துன்பம் அளவிடற்கரியது என்பது போதர “நாணைதைதோர் நாண மெய்தி” என்று கூறப்பட்டது. அவ்வாயு என்னும் குண்டலியானது கீழ் நோக்கும் (நாணல்) பக்கச்சலன கதியும் (கோணல்) நீங்கி மேல் நோக்கத் தொடங்குங்கால், (பேணி, படுதாபூரி, பாதுஷா, கீவர், உருளைக்கிழங்கு போண்டாக்கள் உண்பது போல் இராது) உளவாகும் பைதல்கள்—பையாப்புக்கள்—துன்பங்கள் சகித்தற்கு அரியன என்பது போதர “நடுக்க டலுள் அமுந்தி” என்று கூறப்பட்டது. கடல் எனப்பட்டது உடலே ஆம். அது “கடலே கடலே உன்னைக் கலக் குறுத்து” என்னும் நாச்சியார் திருவாய் மொழிச் செய்யுளாலும் அறியப்படும். வாயுவைக் கபாலம் ஏற்றுவது — லலாடம் என்னும் அகண்ட வெளியை அடையச் செய்வது அரிதியும்

அரிதாம் என்பது போதர “பேணுணைதபெருந்துறை” என்று கூறப்பட்டது. பெருந்துறைத் தோணி — எம் பெருமான் திருவடியாகிய குழலோலியாமோலி, கூத்தோலி, ஏத்தோலி என்னும் நாதம். பெருந்துறைத் தோணி பற்றி உகைத்தலால் — ஊக்குதலால் — சுத்த நந்தி நாதத்தின் வழியே செல்லுதலால் கழுக்குன்ற தரிசனம் உளதாயிற்று. “கணக்கிலாத்திருக்கோலம்நீ வந்துகாட்டினாய் கழுக்குன்றிலே” என்றார் மணிவாசகர். கழுக்குன்றில் எதனைக் கண்டார் மணிவாசகர்? எதனைக் காட்டினார் சிவ பெருமான்? புகலிடமாகிய — மலத்தைக் கழுவும் அமுதம் ஊறும் இடமாகிய கழுக்குன்றத்தை அடையவே குண்டலி எனும் வாசி—மனம்—உணர்ச்சி தூய்மை அடையும். அடையவே யாவற்றையும் தடையின்றி அறியும் தூய உணர்ச்சி எனும் ஞான திருஷ்டி—எம் பெருமானது உண்மை வடிவைக் காணும் ஞானக்கண் அமைவதாகும். இதுவே கந்தழியைப் பெற்ற இடம் — இருவினை ஒப்பு மல பரிபாகம் வாய்ந்த இடம்—விமல யாக்கைபெற்ற இடம் என்க. “என்வினை ஒத்தபின் காட்டினாய் கழுக்குன்றிலே” (ஷெபதிகம் செ. 1.) என்பதன் பொருள் இதுவே. இதுதான் அமல முதற்படி—முத்தி வாயில். இப்படியை அடைந்தவர்க்கு யாது குறையும் இல்லை. எதை எதை நினைப்பினும் அது அது எல்லாம் இயங்கும். இவ்விடத்தை அடையப் பெற்ற மெய்யடியாராகிய வழியடியாரே நினைத்த போகங்களை எல்லாம் கண்டு நிறையோடு உண்டு, விமல அவாவினை விண்டு, உபரதி பெற்று உடலுயிர் பூரண அமல மடைந்து நித்தியத்துவம் பெற வல்லராவர். இவ்விடமே “கீழ்மை” அகன்ற இடம். அசுத்த காமம் முதலிய குணங்கள் எல்லாம் சுத்தகாமம் சிவ காமம் முதலியனவாக மாறிய இடம். ஆலம் அமுதமான இடம். காலனைக் காலால் உதைத்த இடம். விதியை மதியால் வென்ற இடம். கீழ்மை அகன்ற

றுதலால் — வாயுவைக் கபாலம் ஏற்றுதலால் ஆம் பயன் இதுவே என்க. இவ்வாறு இயற்கை முறையாகக் “கீழ்மை அகற்ற” நி உய்தி பெறாதார்க்கு முத்தி வாயில் முயற்கொம்பே ஆம். முன்னிலையாகிய உலகம் — உடலுயிர் அசுத்த மயமாக — அசுத்த காமம் முதலியன உடையனவாகவே இருத்தலால் இவற்றை நிறைகண்டு பஞ்சிகாணித்தே — இவ் ஆயுதங்களை நிறை முறையோடு வழங்கியே மாயைப் போரில் வென்றி பெறவேண்டும். இஃதன்றி வேறு தடம் யாது? “கீழ்மை அகற்று” தலே வாய்மையான வாசியோகம். குண்டலியை வசப்படுத்துதல் — மாயையை அடிப்படுத்துதல் — விதியை வெல்லுதல் என்பது இதுவே. முத்தி நெறி இதுவே என்க. இயற்கைக்கு மாறாக வாசி என்னும் வாயுவை வலிதின் அடக்கித் தவம்புரிதல் என்பது முத்தி நெறி அறியாத மூர்க்கர் செயலே — மூடர் செயலே ஆம். இவ் அசட்டு யோகத்தால் கீழ்மை அகற்றி — குண்டலியை வசப்பண்ணி — காமம் முதலிய பகைகளை வென்று — விதியை வென்று நித்தியத்துவம் பெறுதல் முயற் கொம்பேயாம்; பௌதிகங்கள் சம்பப்படாது பேதித்தலால் பரிதாபகரமான மரணமே உளதாகும்: அசுத்த காமத்தியால் வெதும்பிச் சாதலடை

தலே — பிறவி நெறியே உளதாகும் என்க. இவ்வாற்றால்,

“கீழ்மை அகற்று”

என்னும் வேதமந்திரத்தின் உண்மை நிலைக்கு ஒப்பிய பொருள் கண்டு கொள்க. மேலும் விரிப்பிற் பெருகும்.

இதுகாறும் கூறியவைகளால் “கீழ்மை அகற்று” என்னும் ஓளவையார் அமுத வாக்கின் உலகியலுக்கும் உண்மை நிலைக்கும் ஒப்பிய பொருள் ஒருவாறு உணரத்தகும்.

சுபம்.

“வித்தகம்”

முதல் வருட சஞ்சிகைகள்

புத்தகமாக கட்டப்பட்டன.

முதுகில் தோல்—கலிக்கோ

ரூ. 4—0—0

முழு கலிக்கோ ... ரூ. 3—12—0

முதுகில் கலிக்கோ—மாப்பில் தாள்

ரூ. 3—8—0

(தபால் செலவு பிரத்தியேகம்)

“வித்தகம்” ஆபீஸ்,

புதுவை.

பிழை திருத்தம்.

“வித்தகம்” தொகுதி 2 இல. 44.

பக்கம்.	பிரிவு.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
8	1	18	திருவாரூர் சோமசுந்தர தேசிகரால்	நாகை நீலலோசனிப் பத்திராதிபர் ஜி.சுதா சிவம்பிள்ளையால்

ஹை ஹை இல. 45.

1	1	2	பாரோடு	பாரோடு
5	3	27	முடியாத காரியம்.	முடியாத காரியம்;
7	1	22	திவலை	திவலை
8	2	6	திருவாக்குக்கு	திருவாக்குக்களை

உண்மை முத்திநிலை ஆராய்ச்சி மறுப்பு.

“வித்தக”ப் பத்திராசிரியர் எழுதியது.

(தொகுதி 2. 45-ம் வாரத் தொடர்ச்சி.)

வித்துவப் பெரியாராகிய சந்தான குரவர் மொழி பெயர்த்தனவும் இயற்றியனவுமாகிய சாத்திரப் பெயர் பூண்ட நூல்களில் இவ் அரிய பெரிய வேதரகவியங்கள் எட்டுணையும் கூறப்படவில்லை என்பது யாவரும் அறிந்த உண்மையே ஆம். விருத்தாசலத்து பெரியநாயகி அம்மையார் திருவருளாணையால் சுத்த சாதகத்தை அருளிய குமாரதேவர் ஒழிய மற்றைய சாத்திர நிபுணருள் எவராவது உடலுயிர் அமலமடைந்து அருளாய் வெளியாய் உலகு கண்டிட மறைதலே உண்மை முத்தி என்று ஒரு சிறிதாவது கூறினாரா? இச் சாத்திர நிபுணர் எல்லாம் சமய குரவர் முதலியோர் உடலோடு உலகு கண்டிட மறைந்து அடைந்த உண்மை முத்தியை — அவர் தம் தம் அருள் வாக்காலும் அரும் பெரும் செயலாலும் நிலை நாட்டிய உண்மைச் சைவ முத்தியை — அவர் கண்டு கொண்டு உண்டு உய்ந்த சத்திய நெறியை ஒருகால் கேள்வியாலாவது அறியாதிருந்தனர் என்று கூற முடியுமா? கூறுவது உசிதமாகுமா? இறக்கும் தருணத்திலாவது உண்மையை கூறி விட்டு இறந்தனரா? உண்மை முத்தியையும் அதனை அடைதற்குரிய பொதுவான சாதக யோகங்களையும் விளக்கக் கூறுது வேறு எதனைத் தான் இச் சாத்திர நிபுணர் உலகியுமாறு கூற வேண்டும்? தூலத்தோடு மறைதலே உண்மைச் சைவ முத்தி என்று சாத்திர நிபுணராகிய இவ் வித்துவப் பெரியார் ஒருகால் கேள்வியால் அறிந்தவரே ஆயினும், உலகியல் நோக்கிய பரோபகாரப் பண்பினுற் போலும், தாம் உருற்றிய நூல்களில் அம் முத்தி நிலையை வெளிப்படுத்தாமல் மறைத்துவிட்டனரே! அம் மட்டோ! இல்லை! இல்லை! அவ் வித்துவப் பெரியார், தமது படிப்பு வல்லபத்தால், தூலம் பிணமாகி விழ அதனைப் பிரிந்த உயிர் சிவத்தோடு (ஆமணக்கு நெய்யும் வண்டைக்காயும் போலக் குழ குழ என்று) கலந்து முத்தி அடைந்து விடும் என்னும் மூடக் கொள்கையையே, புறச் சமியிகள் போல, தமது சாத்திர வாயிலாக உறுதிப் பண்ணிவிட்டு இறந்து விட்டனர். ஒருகால் உடலோடு மறைதலே உண்மைச் சைவ முத்தி என்று அச் சாத்திர நிபுணர் தமது தூலில் இறுதி இழிவாவது ஒரு கவியிலாவது ஒரு அடியிலாவது காட்டிவிட்டனரேயானால் அப் பொழுதே மிகப் பெரிய சங்கடம் வந்து விடும். ஏன்?

அவர் தம் சீடர்களாகிய உலக மாக்கள் சாத்திர நிபுணராகிய அவரைச் சம்மா விட்டு விடுவார்களா? “ஓ! ஓ! நீரே முத்தியடையும் நெறி அறியாது எங்களுக்கு முத்தி நெறி காட்டுவான் குரவராயினீரா?” என்று கலாம் விளைத்து அச் சீடர்கள் ஒரே கணத்தில் அவ் வித்துவப் பெரியார் கண்டு பிடித்த நூதன சைவத்தைப் பாழாக்கி விடுவார்கள் அல்லவா? இது பற்றிய சீவ காருண்ணியத் தாலும் போலும், அந்த அத்தியாயத்தைக் குழப்பி, தமது மனம்போனவாறு வித்தியா சாமர்த்தியம் குதிகொண்டு ஆடும்படி, ஞான விஷயம் என்று சில பலவற்றைத் திட்டி நுட்பம் செறிந்த சூத்திரங்களாலும் சிறந்த செய்யுட்களாலும் தொகை வகை விரியான் உரைத்து, உலகியலுக்கு ஏற்றவாறு சேத்துப்போவதே முத்தி என்று பசுமரத்தாணி போல நிலை நாட்டிவிட்டு, இறந்து தமது தூலம் நிலத்துட்புதைக்கப்பட்டவராயினார் எமது சந்தானச் சாத்திர நிபுணராகிய வித்துவப் பெரியார் என அறிதற்பாற்று. இவ் வித்துவப் பெரியாரைச் “சிவாநுபூதிச் சேல்வர்” எனவும், மணிவாசகர் முதலிய தத்துவப் பெரியாரோடு ஒப்ப மதித்துப் போற்றப்பட வேண்டியவர் எனவும் ஆதின பிரசாரகர் என்னும் அதிகாரம் தோன்ற அரற்று நின்று அடியேனுக்குப் புத்தி புகட்டத் துணிந்த ஆராய்ச்யாளராகிய எமது மு. பிள்ளையவர்கள் மதிப்பொலிவின் மாண்புதான் என்னே! ஆ! ஆ! இவ் வித்துவப் பெரியார் மொழி பெயர்த்தனவும் இயற்றியனவுமாகிய நூல்களைத் தத்துவப் பெரியார் அதுபவத் திருவாக்குக்களாகிய திருவாசகம் முதலிய தெய்வ மறைகளின் சாரம் (“நெய்யின் உறு சுவையாம்”) எனவும், கயிலை முதற்குரவனாகிய நந்தியெம் பெருமானது பரம்பரையில் வந்தன எனவும், விக்கின விநாயகப் பெருமான் விளக்கியன எனவும் பொருந்தாக் கற்பனைகள் பொறித்து வைத்து மாண்போன போலிச் சைவக்குன்றி மணிகளின் அபிமான சீலம் என்னென்று கூறி வியக்கப்படும். இவற்றின் ஆபாசமெல்லாம் ஈண்டு விரிப்பின் மிகப் பெருகும்.

(தொடரும்)

செயற்கை இரத்தம்.

இயற்கையை மனிதன்
வேல்வகிறான்.

ருஷ்யாவின் உக்ரேயன நகரிலுள்ள
நோய்களாராய்ச்சிச் சாலையில் செயற்
கை இரத்தம் செய்யும் முறையைக்
கண்டு பிடித்திருக்கிறார்கள். இந்த
இரத்தம் மனித இரத்தத்தை எல்லா
வகைகளிலும் ஒத்திருக்கின்றது.
இதை ஏராளமாகச் செய்து புட்டி
களில் நிரப்பி வைத்துக் கொண்டு அவ்
வப்போது உபயோகிக்கலாம்.

(செட்டி நாடு)

“வித்தகம்”

விளம்பர விகிதம்.

வியாபார விளம்பரம் அங்குலம் I-க்கு
ரூ 0-8-0

நீடித்த விளம்பரங்களுக்கு
தனி விகிதம்.

மானேஜர்,

“வித்தகம்” ஆபீஸ்

புதுச்சேரி.

திருவாசக உண்மை.

யாழ்ப்பாணம், தேன்கோவை
தமிழ்ப்பண்டிதர்

ஸ்ரீமான், ச. கந்தையபிள்ளை
(வித்தகம் பேராசிரியர்)
அவர்களால் எழுதப்பட்டது.

கடவுள் தமது அருமைத் திருக்
கரத்தால் எழுதி அகில சீவர்கள் உய்
யும் பொருட்டு உதவி யருளியதும்,
மரணிக்கவாசகர் அருளிச் செய்ததும்
தெய்வத் தமிழ் வேதமுமாகிய திரு
வாசகத்தின் உண்மைக் கருத்துக்களை
நன்கு விளக்கி வசன நடையில் எழு
தப்பட்டது.

வேண்டுவோர் 0-2-9 அணு தபால்
முத்திரை அனுப்பிப் பெற்றுக் கொள்
ளலாம்.

நந்தி வெளியீட்டு மன்றம்.

புதுவை.

அறிவிப்பு.

கடிதர்களின்

அபிப்பிராயங்களுக்கு

அவர்களே பொறுப்பாளிகள்.

இனம்!

இனம்!!

சுத்த சாதகம்

துறவின் நன்மையையும், தேகம்
சித்திபெற்றால் முத்தியுண்டாமென்
பதன் நன்மையையும், சாதனசதுஷ்
டயத்தின் நன்மையையும், மகாவாக்
கியத்தின் பொருளையும், சொரூபானு
பவத்தின் நன்மையையும், வேதாக
மங்கள் கருத்துவகையால் வேறுபா
டின்றி யிருக்கும் வகையையும், தத்துவ
ஞானதிற்குப் பரம்பரா சாதனமா
யுள்ளவைகளின் நன்மையையும்,
உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் செப்ப
மாக விளக்கியுள்ள இந்நூலை துக்க
நிவர்த்தியிலும் பரமாநந்தப் பிராப்தி
யிலு மிச்சையுள்ள ஒவ்வொருவரும்
அத்தியாவசியமாய் அறிய வேண்டிய
தென்பது குன்றின் மேலிட்ட விளக்
காம்.

வேண்டுவோர் தபால் முத்திரை
சேலவுக்கு உரிய 6 சதம் அல்லது
1 அணு ஸ்டாம்பு அனுப்பி பெற்றுக்
கொள்ளலாம்.

நந்தி வெளியீட்டு மன்றம்.

புதுவை.

“வித்தகம்”

சந்தா விவரம்.

உள் நாட்டிற்கு முன் பணம் ரூ. 3 0 0

வேளி நாட்டிற்கு ,, ,, ரூ. 4 0 0

வித்தக நிலையம்,

புதுவை.

உங்கள் வியாபாரம்

விருத்தியடைய

வேண்டுமானால்

‘வித்தகம்’ பத்திரிகையில்

விளம்பரம் செய்யுங்கள்.

LATEST PUBLICATIONS

PHILOSOPHY

“ A Preface to the Brahma-Sutras ”

The Wedantha is essentially a book of Synthesis.

..... The fundamental excellence of Its synthesis lies in Its High Plane of Experience, in Its large outlook about things; in Its deep and most impartial thought, as well as, in Its most generous and sympathetic treatment of all, even the opposite schools and systems.” (Page 6 and 7 of the book.) PRICE AS. 12.

DEVOTION.

“ Kṛhishnrha-Karnrhamrhitam ”

“There is no doubt that these songs, originally composed in sanskrit by the poet Lilasuka have for generations swayed the hearts of the Lord’s Bhaktas.

..... (Here) “ The individual soul in its age-long quest for the realisation of its oneness with the universal soul thinks and prays to God in terms of the noblest of all emotions—love.

..... “ The English rendering herewith presented makes a laudable attempt to bring out the beautiful spirit of the original in all its sweetness.” PRICE. AS. 12.

The Hindu, 26 March 1935.

YOGAH.

“Towards Transcendence”

“ The book speaks of undiscovered possibilities hidden in the deeper reaches of the mind which could be brought into the conscious plane by a process of Transcendence of the various lower planes by which man becomes the superman possessed of great psychic powers, and later emerges with a still higher order of consciousness, as a Divine Personality.” PRICE AS. 12.

Vedanta Kesari, April 1935

NANDHI PUBLISHING HOUSE
PONDICHERRY.

BOOKS BY SRI AUROBINDO

	RS.	AS.
Essays on the Gita	...	5 0
First Series	....	7 8
Second Series	....	1 8
Isha Upanishad	...	1 0
Ideal and Progress	...	0 6
The Superman	...	0 8
Evolution	...	0 9
Thought and Glimpses	...	1 0
A System of National Education	...	1 0
The ideal of the Kar- mayogin	....	1 12
War and Self - Deter- mination	....	2 0
The Renaissance in India	...	1 12
The Brain of India	....	0 6
The National Value of Art	....	0 8
Uttarapara Speech	....	0 4
Kalidasa	....	1 0
Yogic Sadhan	....	1 0
The Yoga and its object	....	0 12
The Mother	....	1 0
The Riddle of this World...	2 0	
The Teaching and the Asram of Sri Aurobindo....	0 10	
Songs to Myrtilla	....	1 4
Baji Prabhu	....	0 10
Six Poems of Sri Auro- bindo	....	1 4
Lights on Yoga	....	1 4

NANDHI
PUBLISHING HOUSE
PONDICHERRY